

I variantas

Sudėkite skyrybos ženklus.

Parvažiuavęs į namus jis būtinai nueidavo į alksnyną ir stovėdavo prie pajuodusio nulaužto alksnio stagaro. Dairydavosi ir į kitus medžius egles beržus kurie užaugo pasidarė beveik neatpažįstami. Būdavo liūdnai gera prisiminti tą laiką kai jis čia atbėgdavo ankstų pavasarį ir kai pasitikdavo ištisos salos baltų ožkabazdžių ir saldus paukščių triukšmas. Po šitiek metų jam čia būdavo graudoka ir ne todėl kad jau nebebuvo nei tėvų nei kalės nei senųjų kelių pagaliau nei to alksnio stagaro o todėl kad nepraradusiam saitų su gyvais ir mirusiais negali būti gaila to kas praėjo. Tai kas buvo balta ar juoda maišėsi laiko katilė.

Paaškindite skyrybos ženklus.

Ten,¹ ant aukšto tvenkinio kranto, buvo maža dirvelė,² pilna jaunų rožių kerų. Namas, kur atvažiuavęs apsigyvenau,³ stovėjo pačiame miške. Man reikia žmogaus,⁴ kuriuo galėčiau pasitikėti. Žinoma,⁵ svarbiausias ir aktualiausias tikslas –⁶ siekti ekonomikos pagerėjimo. Papratimas –⁷ antras prigimimas. Gyvenimas eina,⁸ nešdamas ir laimę,⁹ ir kančią. Kaip ir kuo gyveno senas Lapinas,¹⁰ niekas gerai nežinojo.

Sukirčiuokite vns. Įnagininką ir dgs. Galininką.

Pasaka 1, miegas 4, pirmas 3, moteris 1, galingumas 2, laisvas 4, metodas 2, raidė 2, kalba 4.

II variantas

Sukirčiuokite vns. Įnagininką ir dgs. Galininką.

Pieva 1, epocha 2, suolas 3, centras 2, klausimas 1, grūdas 3, gėlė 4, darbas 3, abiturientas 2.

Paaškindite skyrybos ženklus.

Ašaros,¹ didelės ir žibančios, liejasi iš jos mėlynų akių,² ritosi per skruostus. Kai kaimietis prisiartinio prie manęs,³ aš pasislinkau tolyn,⁴ kūnu užstodamas langą. Tomas,⁵ geriausias jo draugas, neaplinkė Simo ligoninėje. Ant kalno,⁶ apaugusio aukštais medžiais, stovėjo pilis,⁷ o šalia tyvuliavo didžiulis ežeras. Kitoje laukymės pusėje,⁸ prieš skruzdėlyną, buvo žalias pušynas. Donelaitis –⁹ lietuvių literatūros pradininkas. Jis paėmė knygą, kurią,¹⁰ jam atrodė, reikia perskaityti.

Sudėkite skyrybos ženklus.

Nuo pušynėliais apaugusių kalvėlių ant kurių ji užsiropščia atsiveria spindinčios rudeninės tolimos su gelstelėjusiais miškais gaubiamais melsvo dūmelio. Nuo šios kalvos jau buvo matyti ir vieškelis besirangantis tarp pilkų kalvų ant kurių dosniai žeria spindulius saulė. Kvepiančios sakais ūžauja pušys siūruojamos vėjo dirvonėliuose kur jau draikosi voratinkliai. Čirpia žiogai bet liūdnas pritilęs jų čirpavimas. Saulė dabar patamsėjusi didelė prisigėrusi arimų kvapo kybojo virš plyno lauko. Vieškelyje palei kapinių sieną plaikstėsi dulkės sukeltos genamų galvijų. Pilkėdamos ir sūkuriuodamos mano akyse jos gulė ant medžių žolės...